

S A P F Ó

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν' ὄνηρ, ὅτις ἐναντίος τοι
ἰσδάνει καὶ πλάσιον ἄδῃ φωνεί-
σας ὑπακούει

καὶ γελαίσας ἡμέροεν· τό μοι μάν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόαισεν.
ὥς σε γὰρ φίδω βρόχε', ὥς με φώνας
οὔδεν ἔτ' ἵκει·

ἀλλὰ καὶ μὲν γλῶσσα ἔαγε, λέπτον δ'
αὔτικα χροῦ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
ὀππάτεσσι δ' οὔδεν ὄρημι', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἄκοναι.

ἃ δέ μ' ἴδρωσ κακχέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας
ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύης
φαίνομ', Ἄγαλλι.

ἀλλὰ πᾶν τόλματον — — —

(2 Diehl)

Nesmrtelným zdá se mi roven bohům
onen muž, jenž naproti tobě sedí
tváří v tvář a naslouchá zblízka tvému
sladkému hlasu

i jak zní tvůj lahodný smích. To všechno
zmatkem naplní vždy mé srdce v prsou.
Jak jen vzhlednu nakrátko k tobě, slůvko
nevyjde z úst mých:

jazyk se mi podlomí, jemný oheň
rozběhne se pojednou pod mou kůží,
svými zraky nevidím nic a v uších
dutě mi hučí,

pot se po mně rozlévá, mrazné chvění
jímá celou bytost, jsem trávy bledší —
málo jenom schází, bych, Agallido,
mrtvou se zdála!

Ale všechno nutno je snést — — — — —

(přel. Ferd. Stiebitz)

C A T U L L U S

Ille mi par esse deo videtur,
ille, si fas est, superare divos,
qui sedens adversus identidem te
spectat et audit

dulce ridentem, misero quod omnis
eripit sensus mihi: nam simul te,
Lesbia, aspexi, nihil est super mi
(vocis in ore,)

lingua sed torpet, tenuis sub artus
flamma demanat, sonitu suopte
tintinant aures, gemina teguntur
lumina nocte.

otium, Catulle, tibi molestum est:
otio exsultas nimiumque gestis:
otium et reges prius et beatas
perdidit urbes.

(báseň 51)

Bohu roven zdá se mi být ten šťastný,
ba i bohy, možno-li, převyšovat,
tobě tváří v tvář kdo se zas a zase
dívá a slyší

sladký smích tvůj zvonit. Mne nebohého
smyslů všech to zbavuje; na tebe-li
pohlédnu jen, Lesbie, hlasu nejsou
mocna má ústa,

jazyk vážne strnule, lehký žár mi
celým tělem probíhá, divné znění
s šumem v sluch mi proudí a temný závoj
zastírá zraky — — —

Nečinnost tě, Catulle, chorým činí,
nečinností příliš tvá bujnost roste,
nečinnost i krále i kdysi šťastná
zničila města!

(přel. O. Smrčka)